

– לביב גסאן חביב مكتب لا محاماة
LABIB G. HABIB – LAW OFFICE
לביב ג' חביב – משרד עורכי - דין

LABIB G. HABIB, Adv.
ANAN M. ODEH, Adv.

לביב ג. חביב, עו"ד
ענאן מ. עודה, עו"ד

ירושלים 97300, Beit Hanina, POB 21225 ת.ד. 21225

Telfax. 02-6263212 Mobile: 0524404477

E mail: habiblabib@hotmail.com

ירושלים, 11 בדצמבר 2014

מספרנו :
(נא לציינו בחוזר)

לכב'

מפקד פיקוד העורף

א.נ.,

הנדון : צו תיחום

מר _____ אבו גנאם, ת.ז.

בשם מרשי שבנדון, אותו אני מייצג מטעם ארגון המוקד להגנת הפרט, אני פונה כלהלן :

1. מרשי שבנדון תושב ירושלים, יליד 1977, נשוי ואב לשלושה, בני 5, 6 ו-7 שנים.

הצו:

2. ביום 4.12.14, הגיע כוח צבאי אל ביתו שבמזרח ירושלים, ובהיעדרו מסר צו לבני משפחתו.

3. הצו אוסר על מרשי להיכנס או לשהות בירושלים, בגין הסברה כי הדבר "נחוץ להבטחת בטחון המדינה, שלומו של הציבור וקיומו של הסדר הציבורי", וזאת במשך שישה חודשים מיום 30.11.14. הצו מתיר הגשת השגה תוך 7 ימים, וכן מאפשר שימוע בעל פה.

4. מרשי עומד על זכותו להשמיע את טענותיו נגד הצו. זכות זו חשובה לאין ערוך עת מדובר בצו פוגעני, בלתי סביר ולא מידתי, המנוגד לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, ולחוק יסוד חופש העיסוק, ואשר פוגע במרשי, מרחיקו מביתו, ממשפחתו, מעבודתו ומסביבתו הטבעית.

זכות הטיעון:

5. אולם, זכות הטיעון אשר ניתנה למרשי בצו, לוקה במספר פגמים מהותיים, שמאיינים את כוחה, והופכים אותה לבלתי אפקטיבית בעליל. התנאים בה נדרש מרשי לממש את זכותו, ולהתגונן בפני הצו, אינם עומדים בכללים שנקבעו בדין בכלל ובפסיקת בית המשפט העליון בפרט, כפי שיפורט להלן.

שימוע לאחר הפגיעה:

6. הצו נכנס לתוקף עם חתימתו. לפי פסיקת בית המשפט העליון, ככלל, על השימוע להיערך לפני ההחלטה, ולא לאחר הוצאתה לפועל. לא הוצג כל טעם מדוע היה צורך לחרוג מכלל זה, ולגרש את מרשי מביתו ולהרחיקו ממשפחתו, ולנתקו מעבודתו וסביבתו החברתית באופן מיידי, מבלי לאפשר לו זכות טיעון **בטרם** ייכנס הצו לתוקף.

7. נוצר הרושם לפיו זכות השימוע, כפי שהיא מוצעת היום, ניתנה שלא מלב פתוח, אלא מהשפה ולחוץ, לאחר שהצו הוצא כבר וההחלטה התגבשה, וכל מטרת השימוע היא להכשיר את הצו.

צו סתום:

8. על השימוע להיות בהתאם לכללי הצדק הטבעי וחובת ההגינות של הרשות, הכוללים את זכות הנפגע לדעת מהי העילה לפגיעה בו ובזכויותיו. בצו לא צוינו עובדות ספציפיות כלשהן, אלא בעיקר צוטטו העילות והכותרות הכלליות המופיעות בתקנות. בכך אין הצו עומד בחובה האלמנטארית ליידע את מרשי מהן העובדות, לכאורה, המהוות את הבסיס להוצאת הצו.

בנוסף, למרשי לא הועברו הראיות ו/או המידע המהווה בסיס להוצאת הצו. זהו פגם נוסף הפוגע בחוקיות הצו, ומונע ממרשי הזדמנות אמיתית והגונה להשמיע את טענותיו ולהפריך את החשד הנטען כביכול.

9. פרטים מהותיים אלה, נעדרים מהצו, ובלעדיהם לא ניתן לכוון את ההליך המוצע למרשי "זכות טיעון" כלל. ברור כי מרשי, בתנאים אלה, יהיה כמגשש באפלה, ולא יוכל לדעת את פרטי החשד הנטען נגדו, לכאורה, להשמיע את טענותיו, ולהפריך את הטענות נגדו,

לרבות הבאת ראיות סותרות. פגם זה יורד לשורשו של הצו, ולמעשה מאיין את זכות הטיעון!

צו פוגעני:

10. הדברים תקפים שבעתיים כאשר מדובר בגירוש מרשי מביתו, והרחקתו מהעיר בה הוא מתגורר ובה מקיים את מרכז חייו, ממקור פרנסתו ועבודתו ומסביבתו החברתית, למשך שישה חודשים. לאור הפגיעה הקשה והבלתי מידתית, בזכויותיו, ברכושו, בפרנסתו ובכבודו, יש לאפשר לו זכות טיעון אמיתית, תוך מתן הזדמנות הגונה וראויה להתמודד עם הטענות הנטענות נגדו.

11. לא במקרה נדלתה הסמכות להוצאת הצו מתקנות ההגנה הזדאקוניות, מימי המנדט מהמאה שעברה, עליהן אבד הקלח. עצם השימוש בתקנות ההגנה, באופן זה, הינה פסולה, מפלה, ומנוגדת לחוקי היסוד והחוק הבינלאומי.

12. לאור זאת, אבקש כי הצו יבוטל, ולפחות יוקפא, עד למסירת מידע ופרטים באשר לעילה להוצאת הצו, החשדות הנטענות, כביכול, וזאת מעבר לכותרות הכלליות המופיעות בצו, לרבות מהות החשדות, מועדם, הראיות לביסוסם וכיו"ב, וזאת בכדי לאפשר למרשי לקיים שימוע אפקטיבי נגד הצו.

13. מרשי שומר על זכותו להוסיף טיעונים נגד הצו ולהרחיב את טיעוניו, הן לאחר קבלת המידע המבוקש כנ"ל, והן בשימוע בעל פה אותו יבקש לקיים.

